

(Fremsat 31/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Her i folketinget indgås der jo tid efter anden nogle forlig, og jeg har bemærket, at der på det seneste i pressen har været nævnt en hel del om de forlig, der er indgået i tidens løb.

Den sag, vi har til behandling her i dag om ændring af folkeskoleloven, drejer sig jo også om et forlig, folkeskoleforliget fra 1975, hvor partierne socialdemokratiet, venstre, socialistisk folkeparti, det radikale venstre og kristeligt folkeparti indgik et bredt forlig om en kommende folkeskolelov, og dette brede forlig har nu, kan man sige, på godt og ondt holdt i 10 år. I disse mange år har forligsparterne og ikke mindst socialdemokratiet været enige om ikke at foreslå ændringer til folkeskoleloven uden først at forhandle sig til enighed om ændringerne i forligskredsen.

Uden at jeg nu her skal stå og beskyldte undervisningsministeren for at ville bryde dette brede forlig, folkeskoleforliget, må det alligevel undre, at regeringspartierne i oktober 1984 alene fremlagde et udspil til ændringer i folkeskoleloven, et udspil, hvori der var nogle ændringer, hvorom man på forhånd godt vidste, at de ville være aldeles uspiselige for socialdemokratiet.

Selv om det altså er regeringens eget forslag, hvor vi som forligspartner ikke har godkendt så meget som et komma, så bærer dette forslag imidlertid præg af, at ministeren har forstået de signaler, vi har givet under de drøftelser, vi på det seneste har haft mellem forligspartierne og de resterende to partier i regeringen, og vi kan vel sige, at stort set har ministeren rettet sit lovforslag ind herefter. Det betyder dog ikke, at ministeren så skal begynde med at drage forhastede konklusioner, for der er da nogle steder, hvor vi godt vil løfte pegefingern.

I socialdemokratiet er vi enige om, at der på områder er behov for justeringer af den folkeskolelov, der nu snart har 10 år på bagen, og vi er også klar til at følge det udviklingsarbejde og de erfaringer op, der er indhøstet fra folkeskolens eget område gennem disse år.

Først om lovforslagets bestemmelser om samordnet indskoling. Vi er med på, at det kunstige skel mellem beskæftigelse og undervisning bliver fjernet, således at vi får skabt et sammenhængende forløb i begyndelsesundervisningen, børnehaveklasse, 1. og 2. klasse. Det betyder, at der til de yngste klassetrin skal gives flere undervisningstimer, således at disse yngsteklasser får et heldags skoletilbud. Her skal vi så løfte pegefingern, for vi må beklage, at ministeren ikke i sit forslag helt har fulgt vore krav om et minimumstimetal på 20 timer ugentlig, som i øvrigt er helt analogt med skolestartsudvalgets betænkning. Vi vil fortsat fastholde disse krav.

Vi er også betænkelige ved at forhøje klassekvotienten i børnehaveklasserne fra 22 til 24.

Vi er med på, at tiden også er inde til at ændre 10. klasses indhold og arbejdsvilkår, således at de bliver frigjort fra de nuværende bindinger til fag og prøvekrav. Vi ønsker herigennem at give kommunerne mulighed for at udforme sådanne tilbud til eleverne i 10. klasse, der er afpasset efter eleverne, og også tilbud, der adskiller sig fra det traditionelt boglige.

Dernæst foreslår ministeren fjernelse af de obligatoriske fag i 10. klasse, således at de overføres som tilbudsfag, og samtidig foreslår ministeren et minimumstimetal på 24 timer ugentlig. Det er vi for så vidt med på; dog er vi betænkelige ved helt at fjerne de obligatoriske fag. Vi ønsker i det mindste sikkerhed for, at dele af disse fag, f.eks. dansk, samtidsorientering og også faget arbejdskendskab, altid kommer med i de blokke eller bundter af tilbudsfag, som eleverne får mulighed for at vælge.

Endvidere foreslår ministeren, at skolenævnet kan bestemme, at der på 9. og 10. klassetrin i skoleårets løb skal afholdes øvelsesprøver, der svarer til de afsluttende prøver. Her må jeg da spørge: hvad er nu det? Ønsker ministeren her at indføre flere prøver ad bagvejen? Det er vi bestemt ikke med på. Ikke fordi vi har noget imod, at læreren i sin undervisning anvender prøver, men det må være efter lærerens og elevens egen afgørelse, og vi ønsker ikke her at være med til at angribe lærerens metodefrihed i undervisningen.

Jeg skal slutte med at sige om de økonomiske og administrative konsekvenser ved